

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/516/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713213352
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713213352.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky O., zastúpenej M. proti odporcovi L., zastúpenému M., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. marca 2014, č.k. 4C/234/2013-68, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 96 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že pôvodné navrhovateľky 1), 2) sa podaným návrhom domáhali určenia, že vlastníkom nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX, k.ú. A. - rodinný dom súpisné č. XXXX na parcele č. KN C XXX, parcely č. KN C XXX - záhrady o výmere 514 m², parcele č. KN C XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 312 m² v podiele 1-ina je navrhovateľka 1), v podiele 1-ica navrhovateľka 2) a v podiele 1-iny odporca. Uznesením zo dňa 15.01.2014, č.k. 4C/234/2013-36 konanie v časti o návrhu navrhovateľky 2) zastavil pre späťvzatie návrhu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.02.2014. Navrhovateľka 1) ešte pred pojednávaním písomným podaním zo dňa 10.03.2014, ktoré bolo tamojšiemu súdu doručené dňa 10.03.2014, vzala svoj návrh späť v celom rozsahu a žiadala, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľky 1), ktorá skôr, než sa začalo pojednávanie, zobrala návrh v celom rozsahu späť, súd konanie podľa citovaných zákonných ustanovení zastavil aj bez súhlasu odporcu. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. tak, že navrhovateľka 1) je povinná nahradiť odporcovi náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva, nakoľko navrhovateľka 1) vzala svoj návrh na začatie konania pred prvým pojednávaním späť, a tým z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania. Odporcovi priznal náhradu trov konania, ktorá predstavuje trovy právneho zastúpenia vo výške 1.081,56 Eur. Pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal podľa § 9 citovanej vyhlášky v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Mcd0 17/2010 zo dňa 15.04.2011 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/323/2011-204 zo dňa 19.01.2012 z hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola určená a preukázaná znaleckým posudkom, vypracovaným znalkyňou L.. R. M. zo dňa 16.07.2013 s prihliadnutím na výšku spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky k nehnuteľnosti, uvedeného v katastri nehnuteľností. Podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) a c), ods. 4 vety druhej a 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/20074 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zákona č. 184/2013 účinnéj od 01.07.2013 priznal odporcovi odmenu za 2 úkony právnej služby jeho zástupcu (1/ prevzatie zastupovania dňa 25.10.2013, 2/ vyjadrenie k návrhu zo dňa 19.11.2013) á 419,94 Eur, 2 úkony právnej služby (3/ účasť na pojednávaní dňa 20.02.2014 a 4/ účasť na pojednávaní dňa 11.03.2014) á 104,99 Eur + 2 x 7,81 Eur (režijný paušál za rok 2013) + 2 x 8,04 Eur (režijný paušál za rok 2014). O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 92,80 Eur súd rozhodol v zmysle § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení z dôvodu,

že navrhovateľka zaplatila v kolokoch súdny poplatok z návrhu na začatie konania 99,50 Eur, konanie sa zastavilo pre späťvzatie návrhu pred prvým pojednávaním a zaplatený poplatok bol krátený o 1 %, najmenej o sumu 6,70 Eur (99,50 Eur - 6,70 Eur = 92,80 Eur). Časť zaplateného súdneho poplatku bude navrhovateľke vrátená prostredníctvom Daňového úradu H..

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a domáhala sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov náhrada trov konania priznaná nebude. Domáhala sa aplikácie ust. § 150 O.s.p. Poukázala na zložitost' tohto súdneho sporu a jej následné správanie, keď vzala návrh späť pred začatím pojednávania. Uviedla, že to bola navrhovateľka 2), ktorá iniciovala celý súdny spor, pretože najskôr darovala odporcovi svoju štvrtinu domu s pozemkom bez toho, aby si zabezpečila k tejto nehnuteľnosti právo doživotného bývania a tvrdila, že nerozumela tomu, čo urobila a bola presvedčená, že odporca ju vyplatí z polovice domu. Obe navrhovateľky mali obavu, že navrhovateľka 2) zostane bez domova, a preto chcela, aby sa vec dala do stavu, ako bola pred darovaním, pričom nakoniec navrhovateľka 2) vypovedala plnomocenstvo a svoj návrh zobrala späť. Zdôraznila, že rešpektovala vôľu navrhovateľky 2) a vzala späť svoj návrh. Mala za to, že rozhodnutie o jej povinnosti zaplatiť odporcovi trovy konania je v rozpore s dobrými mravmi, zvlášť, keď sa neprikróčilo k rozhodovaniu vo veci samej, pojednávanie nebolo otvorené a ona sa pokúsila o mimosúdne doriešenie veci. Poukázala na to, že na tamojšom súde prebieha ďalšie konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom je odporca navrhovateľ a ona odporkyňa, pričom prebiehajú mimosúdne rokovania. Nie je preto dôvod, aby odporcovi bolo priznávané právo na náhradu trov zastúpenia, zvlášť, keď zástupkyňa odporcu vždy informovala o tom, že sa chce mimosúdne dohodnúť, že žiada o odročenie pojednávania, a že berie návrh späť, čím sa snažila zabrániť vzniku trov. Má za to, že napriek jej oznámeniam zástupkyňa odporcu na pojednávanie vždy prišla, aby účelovo navýšila trovy zastúpenia. Zdôraznila, že trovy vznikli z dôvodu správania sa starej matky odporcu - navrhovateľky 2), ktorá vzala svoj návrh následne späť, odporca sa trov konania vo vzťahu k navrhovateľke 2) vzdal a je nespravodlivé, aby trovy konania znášala výlučne ona.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.081,56 Eur, k rukám zástupkyne navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Výrok uznesenia, ktorým súd konanie zastavil, a ktorým bolo rozhodnuté o vrátení časti súdneho poplatku, nebol odvolaním účastníkmi napadnutý, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho preto nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní má účastník zásadne právo na náhradu trov konania, ak bol v konaní úspešný, prípadne má právo na náhradu podľa pomeru úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Výnimka zo zásady stanovenej v ustanovení § 142 O.s.p. je upravená v § 146 O.s.p. Podľa tohto zákonného ustanovenia nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.). Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. platí náhradu trov konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené (zodpovednosť za zastavenie konania). Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto v otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba

procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu návrhu došlo v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, ktoré prebiehalo od 07.10.2013, a to po vyjadrení odporcu k návrhu, po späťvzatií návrhu navrhovateľkou 2) (dňa 20.11.2013), zastavení konania v časti o návrhu navrhovateľky 2) uznesením zo dňa 15.01.2014, č.k. 4C/234/2013-36, vytýčení pojednávania na deň 20.02.2014 a 11.03.2014, t. j. za 4 mesiace po späťvzatií návrhu navrhovateľkou 2).

Navrhovateľka sa domáhala rozhodnutia o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c), prípadne § 150 O.s.p. z toho dôvodu, že ide o rodinnú záležitosť medzi účastníkmi a celý spor vznikol z dôvodu, že došlo k prevodu vlastníctva zo strany navrhovateľky 2) na odporcu bez jej vedomia, pričom sa snažila návrhom zabezpečiť navrhovateľke 2) (matke) právo doživotného bývania. Poukazovala na svoje zdravotné problémy a dlhodobú liečbu s tým, že nemá prostriedky, ani silu pokračovať v súdnom konaní.

Z procesného hľadiska v danej veci nesporne platí, že zastavenie konania zavinila navrhovateľka, ktorá nepreukázala, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, ktorý splnil to, čoho sa podaným návrhom domáhala. Preto je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi, ktorý si náhradu trov konania uplatnil, trovy konania. Na tomto právnom závere nemôže nič zmeniť ani tvrdenie navrhovateľky o dôvodoch, ktoré ju viedli k podaniu tohto návrhu, ktoré tvrdenia odvolací súd v danom štádiu súdneho konania nemôže posudzovať, keď rozhoduje iba o trovách konania týkajúcich sa zastaveného konania a vec musí posudzovať iba z hľadiska procesného.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. žiadnym kvalifikovaným spôsobom nespochybnila. Domáhala sa použitia osobitného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., keď dôvody hodné osobitného zreteľa pre použitie tohto zákonného ustanovenia videla v príbuzenských vzťahoch účastníkov konania, v jej dôvodoch pre podanie návrhu - zabezpečenie práva doživotného bývania pre navrhovateľku 2) a v okolnostiach na jej strane - zdravotné problémy a nedostatok finančných prostriedkov.

Odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru a súdnu prax pri použití ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., keď pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, v danej veci navrhovateľky, ale treba zohľadniť dopad takéhoto rozhodnutia na majetkovú sféru oprávneného účastníka, v danej veci odporcu. Významným z hľadiska aplikácie tohto zákonného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré umožňuje súdu výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti nepriznať, ak sú pre to dané dôvody osobitného zreteľa, predpokladá splnenie podmienok pre použitie citovaného ustanovenia, ktoré v danom prípade splnené neboli. Zo slovného znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a slúži k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona.

Výnimočnosť z hľadiska aplikácie citovaného zákonného ustanovenia nemožno v danej veci vidieť v okolnostiach veci, ani v pomeroch na strane navrhovateľky. Navrhovateľka videla okolnosti hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, pričom poukazovala na dôvody, ktoré ju viedli k podaniu tohto návrhu, ktorú skutočnosť odvolací súd v danom štádiu súdneho konania posudzovať nemohol, nakoľko konanie skončilo zastavením v dôsledku späťvzatiu návrhu bez toho, aby bolo preukázané, že odporca splnil to, čoho sa navrhovateľka podaným návrhom domáhala. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že tvrdenia navrhovateľky ohľadne záujmu navrhovateľky 2) na podanom návrhu a skutočnosť, že mienila zabezpečiť matke (navrhovateľke 2/) trvalé bývanie, sú

spochybnené tým, že navrhovateľka 2) svoj návrh na začatie konania vzala späť dňa 20.11.2013, navrhovateľka (pôvodne navrhovateľka 1/) napriek tomu vzala svoj návrh späť až po viac ako 4 mesiacoch dňa 10.03.2014 s tým, že vo veci boli vytýčené ďalšie dve pojednávania. Javí sa potom, že tvrdenie navrhovateľky ohľadne záujmu navrhovateľky 2) na podanom návrhu, ktorý bol pre ňu prvoradý, je minimálne spochybnené.

Pokiaľ navrhovateľka poukazovala na iné súdne konanie, ktoré prebieha medzi tými istými účastníkmi, týkajúce sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, odvolací súd na uvedené konanie prihliadať nemohol, toto konanie žiadnym spôsobom nemohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o trovách konania v tomto konaní.

Tvrdenia navrhovateľky ohľadne jej nedostatku finančných prostriedkov neboli v konaní preukázané. Z verejného registra katasterportal.sk sa javí, že došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, keď odporca je vedený ako výlučný vlastník týchto nehnuteľností. Tvrdenie navrhovateľky o nedostatku finančných prostriedkov sa preto javí ako obsolentné.

Pokiaľ navrhovateľka spochybňovala úkony právnej pomoci - účasť na pojednávaní dňa 20.02.2014 a dňa 11.03.2014 zástupkyne odporcu s tým, že táto bola informovaná o jej žiadosti o odročenie pojednávania, odvolací súd môže len konštatovať, že uvedené tvrdenie nie je dôvodom, pre ktorý by sa zástupkyňa odporcu nemala zúčastniť pojednávania, keď relevantné pre neúčasť účastníka, prípadne jeho zástupcu na vytýčenom pojednávaní je iba oznámenie súdu o odročení pojednávania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Z týchto dôvodov krajský súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách prvostupňového konania, ako vecne správne potvrdil.

Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, patrila by mu náhrada trov konania, odvolací súd však podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplynuli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.